

รสนิยมการฟังเพลงของวัยรุ่นรุ่นพินันน์มยุคใหม่

Music Listening Tastes of New Generation Kindergartners

ปรเมศวร์ สรรพศรี / Poramase Subphasri¹

มณฑิรา ศิริสว่าง / Montira Sirisawang¹

เพียงแพน สรรพศรี / Piangpan Sabpasri²

Received: Feb. 27, 2023 Revised: Apr. 9, 2023 Accepted: May 30, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มุ่งศึกษารสนิยมการฟังเพลงของวัยรุ่นรุ่นพินันน์มยุคใหม่หรือเด็กปฐมวัย ที่พบว่าในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรอบด้านทางสังคม โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีทำให้เด็กไทยยุคใหม่เข้าถึงแหล่งบันเทิงและการฟังเพลงอย่างหลากหลายมากขึ้น ผ่านทางโลกออนไลน์ในแพลตฟอร์มต่าง ๆ โดยเฉพาะยูทูปกลายเป็นช่องทางหลักที่เด็กเข้าถึงการฟังเพลงมากที่สุด และบทเพลงสำหรับเด็กปฐมวัยอาจเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย จากแต่เดิมที่เพลงสำหรับเด็กเล็กนั้นจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มเพลงธรรมชาติและสภาพแวดล้อม กลุ่มเพลงเกี่ยวกับผักผลไม้ และกลุ่มเพลงเกี่ยวกับการปลูกฝังการดำเนินชีวิตปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตนั้น อาจขยายเพิ่มเติมนอกเหนือจากกลุ่มเพลงดังกล่าว เด็กปฐมวัยสามารถเข้าถึงเพลงสมัยใหม่และเชื่อมต่อกับช่วงวัยเด็กโตและวัยรุ่นได้ อย่างไรก็ตามยังคงมีจุดร่วมบางประการ

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

¹Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiangmai Rajabhat University

²นักวิชาการอิสระ

²Independent Scholar

ที่เหมือนกับเพลงเด็กดั้งเดิม คือ มีท่วงทำนองที่กระชับและสามารถเคลื่อนไหวร่างกายเข้าจังหวะดนตรีได้อย่างสนุกสนาน ซึ่งเป็นจุดเด่นของช่วงวัยนี้ ที่ทำกิจกรรมผ่านการเล่นเป็นหลักจากปรากฏการณ์เพลงวัยรุ่นที่เป็นกระแสโด่งดังในโลกออนไลน์พบว่า กลุ่มผู้ฟังยอดนิยมกลับกลายเป็นอยู่ในช่วงเด็กปฐมวัย จนในสังคมมีวลีว่าวัยรุ่นพินันนัมเกิดขึ้น อีกประการหนึ่งพบว่าเด็กยุคใหม่มีบทบาทในการเป็นผู้เลือกในการฟังเพลงมากกว่ายุคเดิมที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผู้รับข้อมูลจากครูหรือผู้ปกครอง จากปรากฏการณ์วัยรุ่นพินันนัมได้สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมและรสนิยมในการเลือกฟังเพลง เด็กปฐมวัยยุคใหม่นั้นอาจไม่จำเป็นต้องติดอยู่ในกรอบของการฟังเพลงเด็กแบบเดิม ๆ ของบทเพลงเด็กที่เคยมีมา และเป็นการทำให้เห็นว่าเด็กยุคใหม่มีรสนิยมการฟังเพลงที่มาจากความนิยมชมชอบของตนเองและกลุ่มเพื่อนในรุ่นวัยเดียวกัน โดยที่ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารหรือบทเรียนจากผู้ใหญ่เหมือนอย่างเคย

คำสำคัญ : รสนิยมการฟังเพลง วัยรุ่นพินันนัม เด็กปฐมวัยยุคใหม่

Abstract

This article aims to present a music listening tastes of new generation kindergartners which is found that nowadays the rapid changes in society, especially in technology, enable the new generations in Thailand to have access to more diverse sources of music through the online world on various platforms. Especially, YouTube has become the main channel on which music is accessed the most. The songs for kindergartners may change with the times. Formerly, songs for kindergarten were those related to nature and environment, vegetables and fruits, and lifestyle cultivation. In today and future trends, Kindergartners can reach modern music and connect their early childhood and teen. However, there will still be some shared points between the original children's songs and

modern music which are concise melody that enables them to move the body along the music rhythms with fun, which is the highlight of this age group who mainly do activities through play. From the teenage music phenomenon that became popular in the online world, it is found that key listeners turned out to be those in kindergarten, resulting in the new terms “the milk-tooth listeners” who have more important role in selecting the music they prefer rather than listening to it following their teachers and parents’ suggestions. The phenomenon of the milk-tooth listeners reflects music listening tastes and value of this group that they may not need to be stuck in the traditional framework of children’s songs like they used to be. Moreover, it shows that the new generations’ music tastes and preferences are of their own and their peers in the same age group, and they do not have to wait to receive information or lessons from adults as the older generations used to.

Keywords : Music listening tastes, milk-tooth teenagers, new generation kindergartners

บทนำ

ดนตรีเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ดังปรากฏว่าความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่อยู่ในระบบทุนนิยมนั้นเป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง พัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีได้ส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ แต่มนุษย์จะมีความสมบูรณ์ไม่ได้หากขาดการพัฒนาทางจิตใจที่เพียงพอ นอกเหนือไปจากเรื่องของศาสนาแล้วตัวดนตรียังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพทางด้านจิตใจด้วย ในศาสตร์ด้านวิชาดนตรีบำบัดได้กล่าวถึงการใช้นดนตรีในการบำบัดทางจิตใจ สอดคล้องกับอุดมการณ์ของโลกตะวันออกที่กล่าวว่า “จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว” เพราะเมื่อมนุษย์

มีจิตใจที่แข็งแรงก็จะนำไปสู่พัฒนาการทางสุขภาพกายที่ดีต่อไป การศึกษาด้านดนตรีในประเทศไทยจึงได้รับอิทธิพลทางด้านแนวคิด และปัจจัยทางสังคมดังกล่าว โดยมีการออกแบบหลักสูตรการศึกษาที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ ตลอดจนมีการสร้างค่านิยมทางดนตรีใหม่ ๆ ว่า “ดนตรีพัฒนาคุณภาพคน คนพัฒนาคุณภาพชาติ” (สุกรี เจริญสุข, 2541, น.24-26) มีการปลูกฝังการเรียนรู้นดนตรีตั้งแต่ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงสถาบันการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะทางดนตรี รวมถึงการเกิดขึ้นของโรงเรียนดนตรีเอกชนจำนวนมาก

สังคมประกอบไปด้วยมนุษย์ที่มีความหลากหลายทางช่วงวัย ตั้งแต่วัยเด็กไปจนถึงวัยชรา ซึ่งทุกคนล้วนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ การพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้มีสุขภาวะที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ต้องเริ่มมาจากการวางรากฐานที่มั่นคงตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก ซึ่งเด็กถือเป็นทรัพยากรด้านบุคคลที่สำคัญของประเทศ กล่าวได้ว่าช่วงวัยเด็กเป็นช่วงที่สำคัญอย่างมากในการพัฒนา เพื่อที่จะเติบโตไปเป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศต่อไป (ฐิติมา ชูใหม่, 2559, น.18-33) การส่งเสริมให้เด็กมีการเจริญเติบโตที่ดี นอกจากจะให้ความสำคัญกับปัจจัยขั้นพื้นฐาน เช่น โภชนาการ สิ่งแวดล้อม ครอบครัวแล้วนั้น การศึกษาถือเป็นอีกปัจจัยหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อพัฒนาการและการเจริญเติบโตของเด็กอีกด้วย โดยการจัดการศึกษาสำหรับเด็กนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ช่วงปฐมวัย ซึ่งเป็นช่วงที่มีพัฒนาการด้านสมองและการเรียนรู้เป็นไปอย่างรวดเร็วที่สุด พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 ได้นิยามความหมายของเด็กปฐมวัยว่าเป็นเด็ก ซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกปีบริบูรณ์และให้หมายความรวมถึงเด็ก ซึ่งต้องได้รับการพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ศึกษาและเผยแพร่ข้อมูลด้านการดูแลและการศึกษาเด็กปฐมวัยระบุว่าช่วงปฐมวัยจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังบ่มเพาะด้านการศึกษา ถือว่าจะเป็นการสร้างรากฐานของชีวิตซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาปฐมวัยว่าสามารถจัดได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษา

ในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการจัดการศึกษา
ปฐมวัยต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)
แพง ชินพงศ์ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า ดนตรีเป็นความสามารถของทักษะด้านมิติ
สัมพันธ์และการจินตนาการ ซึ่งเกิดความสัมพันธ์ร่วมกันภายในสมอง ดนตรี
มีส่วนในการช่วยกระตุ้นสมองด้านมิติสัมพันธ์จึงทำให้ผู้เรียนมีเชาวน์ปัญญาที่ดี
และดนตรียังเปรียบเสมือนขนมหวานหรืออาหารสมองที่ส่งเสริมพัฒนาการ
ทางสมองของเด็ก เพราะดนตรีทำให้สมองทั้งสองซีกทำงานได้อย่างสมดุล

ดนตรีนอกจากจะช่วยสร้างสีสันและความสนุกสนานในห้องเรียนแล้ว
ยังมีประโยชน์สำหรับพัฒนาการของเด็ก ๆ ดังนี้ 1) เสริมพัฒนาการทางด้าน
ร่างกาย โดยดนตรีจะช่วยพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก เมื่อได้ยิน
เสียงเพลง เด็กเกิดการขยับร่างกายตอบสนองโดยการเคลื่อนไหวตามจังหวะเพลง
นอกจากนั้นดนตรียังช่วยให้ระบบการเดินของหัวใจและระบบอื่น ๆ ในร่างกาย
ทำงานได้ดีขึ้น 2) เสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ดนตรีที่มีจังหวะช้า
ให้ความรู้สึกสงบ ช่วยกล่อมเกลาคิดใจ มีสมาธิ สามารถเปลี่ยนเด็กที่ฉุนเฉียว
ขี้โมโห ให้กลายเป็นเด็กที่วุ่นนอนสงบได้ ขณะที่ดนตรีที่มีจังหวะเร็วจะทำให้
เด็กที่เซื่องซึม รู้สึกคึกคักสดชื่น สดใส และร่าเริง 3) เสริมพัฒนาการทางด้าน
สังคม การที่เด็กได้ยินเสียงดนตรีและทำกิจกรรมดนตรีร่วมกับเพื่อน ๆ จะทำให้
รู้สึกเพลิดเพลิน สนุกสนาน และค่อย ๆ เข้ากลุ่มกับเพื่อน ๆ ได้โดยไม่รู้สึก
ขัดเขิน ดนตรีจึงช่วยทำให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็น
ธรรมชาติและมีความสุข 4) เสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา นอกจากดนตรี
จะทำให้เด็ก ๆ อารมณ์ดีและมีสมาธิแล้ว ดนตรีที่มีเนื้อร้องยังช่วยส่งเสริม
สติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย เช่น ถ้าเนื้อร้องพูดถึงสัตว์ ต้นไม้
ดอกไม้ เด็ก ๆ ก็จะได้เรียนรู้ธรรมชาติรอบตัวว่ามีลักษณะอย่างไร มีจุดเด่นหรือ
เสียงร้องอย่างไร และยังได้เรียนรู้ภาษาที่สื่อผ่านเนื้อร้องด้วย ส่วนดนตรีบรรเลง
ที่มีเสียงธรรมชาติประกอบ เช่น เสียงน้ำ เสียงสัตว์จะทำให้เด็ก ๆ เกิดจินตนาการ
ถึงเสียงที่ได้ยิน ซึ่งการให้เด็ก ๆ ได้ฝึกจินตนาการจะช่วยให้เขารู้จักวิเคราะห์
สิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ (สมพันธ์ วงษ์ดี, 2554)

ดนตรีเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่ถูกจัดให้อยู่ในระบบการศึกษา โดยสถาบัน การศึกษามีการบรรจุรายวิชาและเนื้อหาสำหรับจัดการเรียนการสอนด้านดนตรี ให้กับผู้เรียน โดยวางรากฐานตั้งแต่การศึกษาระดับปฐมวัย เนื่องจากดนตรีและ ท่วงทำนองของเสียงเพลงมีความสำคัญต่อพัฒนาการในวัยเด็กเป็นอย่างมาก และมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก ในช่วงอายุของเด็กปฐมวัยนี้มีการรับรู้เรื่อง ระดับเสียงแล้ว (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2532) ดังนั้นดนตรีหรือเสียงเพลงจึงไม่ใช่ ศาสตร์ที่อยู่ไกลตัวเด็ก เนื้อหาด้านเรื่องราวความรู้และการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรมต่าง ๆ จะสอดแทรกอยู่ในบทเพลง เพื่อให้เด็กได้เรียนเนื้อหาทั้งด้าน ความรู้และคุณธรรมผ่านเสียงดนตรี (สุกรี เจริญสุข, 2541, น.24-26) นอกจากนี้ เสียงเพลงยังช่วยให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายและมีสมาธิพร้อมทำกิจกรรมมากขึ้น อีกด้วย ในบางครั้งที่เด็กอารมณ์อ่อนไหวตามช่วงวัยซึ่งอาจอยู่ในห้วงอารมณ์ ของความเศร้าและแสดงออกโดยการร้องไห้ แต่เมื่อได้ยินเสียงเพลงร่วมกับ เห็นเพื่อน ๆ ที่ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวเข้าจังหวะดนตรีมีความสุขสนุกสนานจะทำให้ คลายความโศกเศร้าและเกิดความกระตือรือร้นให้สนใจทำกิจกรรมดนตรีตาม เสียงเพลงนั้น ๆ ดังนั้นดนตรีจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียกสมาธิของเด็กปฐมวัย (วารุณี สกุลภรณ์ และวรรณอาภา หฤทัยงาม, 2562, น.203-208) อีกประการ สำคัญของดนตรีที่มีอิทธิพลต่อเด็กปฐมวัย คือ เมื่อเด็กได้ฟังเพลงจะได้ซึมซับ เพื่อพัฒนาคลังคำศัพท์ ส่งผลให้มีพัฒนาการด้านการสื่อสารที่ดีขึ้น เพราะการฟัง คือ รากฐานที่สำคัญของการสื่อสาร (ปรีญานันท์ พร้อมสุขกุล, (ม.ป.ป.), น.59-74; เทพรัตน พานิชย์ยิ่ง, 2553) กล่าวได้ว่าการฟังเพลงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเด็ก ปฐมวัย ซึ่งนักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงแนวคิดนี้เช่นกันว่า การพัฒนา ช่วงวัยเด็กด้วยเสียงเพลงที่มีคุณภาพและเหมาะกับช่วงวัยนั้น จะเป็นการเตรียม ความพร้อมที่เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างมี คุณภาพต่อไป (Emily Lauren Sportsman, 2011)

เสียงดนตรีช่วยให้ผู้ฟังและผู้เล่นมีความรู้สึก และความคิดที่จดจ่อ อยู่กับห้วงอารมณ์ในขณะนั้น มีลักษณะคล้าย ๆ กับการทำให้เกิดสมาธิ ทำให้เกิด สภาวะที่ความรู้สึกทางอารมณ์ที่นิ่ง จึงเกิดพลังทางความคิดที่ชัดเจนได้ง่ายขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นดนตรีที่มีความบริสุทธิ์ทางเนื้อหาหรือท่วงทำนอง ที่ลงตัวจะยิ่งช่วยยกระดับจิตวิญญาณให้สูงขึ้น ดังนั้นเสียงดนตรีจึงเป็นเสียง แห่งพลังที่สร้างสรรค์ที่ช่วยยกระดับความคิดของมนุษย์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังปรากฏในคำกลอนจากเรื่องพระอภัยมณี ดังนี้

“พระฟังความพราหมณ์น้อยสนองถาม	จึงเล่าความจะแจ้งแกล้งไข
อันดนตรีมีคุณทุกอย่างไป	ยอมใช้ได้ดังจินดาค่าบุรินทร์
ถึงมนุษย์ครุฑาเทวราช	จตุบาทกลางป่าพนาสินธุ์
แม้ปีเราเป่าไปให้ได้ยิน	ก็สุดสิ้นโทโสที่โกรธา
ให้ใจอ่อนนอนหลับลิ้มสติ	อันลัทธิดนตรีดีหนักหนา
ซึ่งสงสัยไม่สิ้นในวิญญูณ์	จงนิทราเถิดจะเป่าให้เจ้าฟัง”

สำหรับการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยในประเทศไทยนั้น สถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาได้ให้ความสำคัญ และนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยเช่นกัน จากการให้คำสัมภาษณ์ครูโรงเรียนแห่งหนึ่งที่มี การจัดการศึกษาระดับชั้นปฐมวัย ได้กล่าวถึงความสำคัญของเพลงกับเด็ก ปฐมวัยว่า

“เพลงยังเป็นส่วนสำคัญต่อการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาลอยู่มาก ในคลาสเรียนบางครั้งครูยังใช้เพลงสำหรับเด็ก อาทิ เพลงผีเสื้อน้อย ลมหายใจ กำมือขึ้นแล้วหมุน โอ้ทะเลแสนงาม พวกเพลงสมัยเรา เด็ก ๆ ยังมีใช้อยู่ เพื่อเรียกนักเรียนให้อยู่กับการเรียนการสอน จริงอยู่ที่การฟังเพลงทำให้เค้ามีสมาธิมากขึ้น แต่การเลือกใช้เพลงก็สำคัญ เช่นกัน...”

(ศุภาพิชญ์ วุฒิสวัสดิ์, 2566)

จากคำดังกล่าวจะเห็นได้ถึงความสำคัญของการเลือกใช้เพลงให้เหมาะสม กับเด็กปฐมวัย และพบว่าเพลงเดิม ๆ ที่เคยใช้ในบางครั้งกลับไม่ได้ผลกับเด็ก รุ่นใหม่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการฟังเพลงที่เปลี่ยนไป

ซึ่งกลุ่มเจนเอเรชั่นยุคใหม่นี้ มีความสัมพันธ์และมีส่วนในการตัดสินใจเลือกฟังเพลงเองมากกว่าการรอรับจากผู้ปกครองหรือครูที่โรงเรียน แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมกรรมการฟังเพลงที่เปลี่ยนไปของเด็กยุคใหม่ (เมธิตา เปี่ยมสุชานนท์ และโมไนยพล วัฒนเวช, ม.ป.ป., น.1-10) ด้วยปัจจุบันที่โลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลถึงการปรับตัวในทุกมิติของสังคมไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี ค่านิยม การศึกษา รวมถึงการศึกษาในระดับปฐมวัยด้วยเช่นกัน เมื่อไม่นานมานี้ในสังคมไทยได้เกิดกระแสที่เรียกว่า “ปรากฏการณ์วัยรุ่นพื้นบ้าน” ขึ้นจากการที่ศิลปินวงดนตรีวัยรุ่นได้ออกผลงานเพลง ซึ่งกลุ่มเป้าหมายอยู่ในช่วงวัยรุ่น โดยมีเนื้อหาของเพลงเกี่ยวกับการตัดพ้อในความรักอันเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นตามช่วงวัย แต่เพลงนี้คงกลายเป็นเพลงธรรมดาเพลงหนึ่งที่ฟังกันในหมู่วัยรุ่น หากไม่ไปสะกิดหรือสร้างความประทับใจต่อเด็กเล็กปฐมวัยเสียก่อน ซึ่งเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ได้รับฟังและเกิดความนิยมชมชอบเป็นที่แพร่หลายและเกิดเป็นวลีดังกล่าวขึ้น ถึงขั้นกล่าวกันว่าเพลงนี้เป็นเพลงชาติของเด็กปฐมวัยไปเสียแล้ว มุมมองนี้เป็นแรงบันดาลใจและทำให้ผู้เขียนเกิดความตื่นตัวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะเป็นการฉีกกรอบแนวคิดการฟังเพลงเด็กแบบเดิม ๆ ออกไปจนสิ้น สำหรับผู้เขียนนั้นเมื่อระลึกว่าน่าเพลงอะไรให้เด็กฟังนี่ก็ออกเฉพาะเพลงที่ใช้เป็นบทเรียนสำหรับเด็ก เช่น เพลงกำมือขึ้นแล้วหมุน ๆ เพลงพระอาทิตย์ยิ้มแฉ่ง เพลงไอ้ทะเลแสนงาม เพลงเต่างูและกา และอีกหลาย ๆ เพลง ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับความรักในวัยรุ่น แต่ปัจจุบันมีเพลงจากศิลปินกลุ่มวัยรุ่นได้เบียดแซงหน้าทุกเพลงเด็ก และกลายเป็นแนวหน้าของเพลงในช่วงวัยนี้ไปเสียแล้ว แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมกรรมการฟังเพลง รวมไปถึงรสนิยมการฟังเพลงของช่วงวัยเด็กในยุคใหม่นี้ ผู้เขียนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประเด็นนี้ด้วยเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาดนตรีในมิติการนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปฐมวัยยุคใหม่นี้ให้สอดคล้องกับช่วงวัย และเป็นไปตามวิถีเด็กยุคใหม่ที่มีแนวโน้มกำลังเปลี่ยนแปลงไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษารสนิยมการฟังเพลงของวัยรุ่นพื้นบ้านนม หรือเด็กปฐมวัยยุคใหม่

เพลงสำหรับเด็ก

หากกล่าวถึงเพลงสำหรับเด็กเล็กนั้นเราจะคุ้นเคยกับเพลงที่มีท่วงทำนองกระชับ คำศัพท์ง่าย ๆ และเนื้อหากล่าวถึงสิ่งรอบตัว ซึ่งสามารถแบ่งได้หลายหมวดหมู่ อาทิ

- 1) กลุ่มเพลงที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม เช่น เพลงไอ้ทะเล แสงงาม เพลงพระอาทิตย์ เป็นต้น
- 2) กลุ่มเพลงเกี่ยวกับสัตว์ เช่น เพลงช้าง เพลงไก่ เพลงมด เพลงเต่า เพลงนก เพลงเปิดอาน้ำในคลอง เพลงอึ่งอ่าง เพลงเต่างูและกา เพลงผีเสื้อ เป็นต้น
- 3) กลุ่มเพลงเกี่ยวกับผักผลไม้ เช่น เพลงแตงโม เพลงฉันรักผัก เพลงผักผลไม้ เพลงผลไม้ของหนู เป็นต้น
- 4) กลุ่มเพลงเกี่ยวกับการปลูกฝังการดำเนินชีวิต เช่น เพลงเด็กเอ๋ยเด็กดี เพลงรีบไปโรงเรียน เพลงเมื่อพบกัน เพลงเข้านอน เป็นต้น

ซึ่งในทุกกลุ่มเพลงที่กล่าวมาล้วนมีจุดร่วมในการพัฒนาสุขภาวะเด็กเล็กทั้งสิ้น ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม เมื่อวิเคราะห์ที่ในมุมของโครงสร้างทางดนตรีนั้นจะเห็นว่ามิโครงสร้างที่เรียบง่าย

เหมาะต่อการตบจังหวะหรือทำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงท่วงทำนองกระชับไม่ยาวจนเกินไป ซึ่งอาจเกินขีดจำกัดด้านความจำของเด็กเล็ก ระดับเสียงไม่ใช่เสียงที่สูงหรือต่ำจนเกินไป รวมถึงการเว้นวรรคไม่ได้ซับซ้อนในเรื่องการแบ่งคำ

ปรากฏการณ์วัยรุ่นพื้นบ้านนม

ในช่วงไม่นานมานี้ทางกระแสสังคมได้ปรากฏคำว่าวัยรุ่นพื้นบ้านนมและใช้อย่างแพร่หลายในโลกออนไลน์ ด้วยมีนัยยะที่สื่อถึงวัยเด็กปฐมวัยที่มีพฤติกรรมการแสดงออกคล้ายกับอยู่ในช่วงวัยรุ่น จากกรณีที่วงดนตรีเปเปอร์เพลนส์

(Paper Planes) ซึ่งเป็นวงดนตรีสไตล์ฟังก์หรือได้สร้างสรรค์เพลงทรงอย่างแบด (Bad Boy) และเผยแพร่ แม้ว่าเป้าหมายกลุ่มผู้ฟังของวงดนตรีนี้จะอยู่ในช่วงวัยรุ่นแต่กลับได้รับความนิยมอย่างล้นหลามจากวัยเด็กปฐมวัยหรืออนุบาล ซึ่งเป็นที่กล่าวถึงกันอย่างมากในสังคมถึงขั้นมีการกล่าวว่าเป็นเพลงทรงอย่างแบด (Bad Boy) นี้ได้กลายเป็นเพลงชาติของเด็กปฐมวัยไปเสียแล้ว เพลงดังกล่าวได้ถูกเผยแพร่ในหลายช่องทางบนโลกออนไลน์ไม่ว่าจะเป็นยูทูป (Youtube) ติกต็อก (Tiktok) เฟซบุ๊ก (Facebook) ฯลฯ และเด็กในช่วงปฐมวัยนิยมชมชอบกันอย่างมาก เหตุการณ์ล่าสุดเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2566 รวมจำนวนผู้เข้าชมเพลงนี้ในช่องทางในยูทูป (Youtube) ทั้งหมด 90 ล้านวิว (Views) เป็นสถิติที่สูงมาก และความน่าสนใจ คือ ผู้ชมส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยเด็ก อีกทั้งศิลปินได้แสดงดนตรีในงานวันเด็ก ปี 2566 ณ สวนสัตว์ ซาฟารี เวิลด์ ซึ่งได้รับการตอบรับจากเด็ก ๆ อย่างล้นหลามและสนุกสนานไปกับกิจกรรมการแสดงดนตรี ปรากฏการณ์นี้เป็นที่น่าสนใจต่อการศึกษาย่างยิ่งด้วยเห็นว่าคุณนิยมการฟังเพลงเด็กปฐมวัยนั้น อาจไม่จำเป็นต้องติดอยู่ในกรอบเดิม ๆ ของบทเพลงเด็กที่เคยมี และเป็นการสร้างให้เห็นว่าเด็กยุคใหม่มีพฤติกรรมการฟังเพลงที่มาจากความนิยมชมชอบของตนเองและกลุ่มเพื่อนในรุ่นวัยเดียวกัน โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รอรับข้อมูลข่าวสารหรือบทเรียนจากผู้ใหญ่เหมือนอย่างเช่นเคย

การฟังเพลงของเด็กปฐมวัยยุคใหม่

จากการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยยุคใหม่ ผู้เขียนพบว่า มี 2 รูปแบบ คือ

1) การฟังเพลงที่ได้รับการคัดกรองจากครูและผู้ปกครอง

การฟังเพลงจากรูปแบบนี้เป็นการฟังเพลงจากสถานศึกษา ครูหรือผู้ปกครอง เป็นผู้คัดกรองและส่งเสริมให้เด็กได้ฟัง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทางการศึกษา และพัฒนาสุขภาพ โดยในจุดประสงค์นี้มักมีการสอดแทรกเนื้อหาหรือบทเรียนที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ซึ่งแยกตามหมวดสาระต่าง ๆ และ

เลือกเพลงที่มีทำนองง่าย ๆ สนุกสนาน ผนวกกับการบรรจุคำร้องที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาหรือบทเรียนนั้น ๆ เช่น

เพลงนอนผีเสื้อที่เล่าถึงวงจรการเกิดผีเสื้อ เพลงช้าง ที่อธิบายลักษณะทางกายภาพของช้าง และเพลงเนื้อหาประเภทสัตว์ต่าง ๆ อาทิ เพลงเปิดอาบน้ำในคลอง เพลงแมงมุม เพลงไก่ เพลงเต่า เพลงม้า ฯลฯ อย่างไรก็ตามในแต่ละเพลงมีจุดรวมที่เหมือนกัน คือ

- มีท่วงทำนองที่กระชับ เหมาะสำหรับการทำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายตามเสียงเพลง

- มีระยะเวลายาวของเพลงที่ไม่ยาวจนเกินไป ง่ายต่อการจดจำ ทำทำนองและเนื้อร้องเมื่อเปิดให้เด็กปฐมวัยฟังอย่างต่อเนื่องจะใช้ระยะเวลาไม่นานในการที่จะสามารถจดจำและร้องตามได้

- โครงสร้างของเพลงไม่ซับซ้อน ทำให้การเรียนรู้ไม่น่าเบื่อเพราะเป็นสิ่งที่ไม่ยากจนเกินไป ส่งผลถึงการเสริมแรงบวกในการเรียนรู้ที่เมื่อผู้เรียนสามารถทำได้ดีจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและเป็นการกระตุ้นให้อยากทำกิจกรรมการเรียนรู้อีก

- คำศัพท์ง่ายเป็นคำศัพท์พื้นฐานและมักปรากฏในนิทานเด็กด้วย ทำให้เด็กคุ้นเคย และเหมือนได้รับการทบทวนคลังคำศัพท์ของตนเอง

- มีความหมายเชิงบวก เน้นสอดแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรมหรือการปลูกฝังระเบียบวินัย เช่น เพลงตรงต่อเวลา เพลงแปรงฟัน เพลงมากินข้าวสิ เป็นต้น

สำหรับพฤติกรรมกาฟังเพลงในรูปแบบแรกนี้ เป็นเพลงสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีมาแต่ดั้งเดิม และแพร่หลายทั้งในวงการการศึกษาสำหรับเด็กและในหมู่ผู้ปกครอง อย่างไรก็ตามในปัจจุบันด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้รูปแบบการเรียนรู้รวมไปถึงการฟังเพลงเปลี่ยนแปลงไปจากแต่เดิมที่เด็กเป็นฝ่ายรอรับข้อมูลจากครูหรือผู้ปกครอง สู่การเป็นผู้มีส่วนเลือกฟังเพลงจากกระแสนิยมที่ได้รับจากสื่อโซเชียล แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ อาทิ เฟซบุ๊ก (Facebook) ยูทูบ (Youtube) ตี๊กต็อก (Tiktok) เป็นต้น

2) การฟังเพลงจากการเลือกฟังด้วยตนเอง

เด็กยุคใหม่รวมถึงเด็กระดับปฐมวัยซึ่งอยู่ในยุคเจนเนอเรชันใหม่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีที่ดีกว่าเจนเนอเรชันเดิม มีความคุ้นเคยกับการเข้าสู่โลกออนไลน์เพื่อการเรียน โดยผ่านมาจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ส่งผลให้การศึกษาในทุกะดับทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยปรับเข้าสู่รูปแบบออนไลน์อย่างเต็มรูปแบบ ทำให้ทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology: IT) ของเด็กยุคใหม่ก้าวกระโดด แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก ซึ่งรวมถึงการฟังเพลงเช่นกัน ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าเพลงที่นิยมฟังในหมู่เด็กปฐมวัยกลับเป็นเพลงที่ไม่ได้มาจากการเริ่มฟังที่สถานศึกษาแต่อย่างใด แต่มาจากกระแสทางโซเชียลที่ผู้เรียนเป็นผู้นำกลับเข้าสู่สถานศึกษา อย่างไรก็ตามครูสามารถนำมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้เช่นกัน ในประเด็นนี้ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่ได้จากครูสถานศึกษาแห่งหนึ่งกล่าวถึงความเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวต่อพฤติกรรมการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยว่า

“...ตอนนี้เพลงสมัยใหม่เข้ามามีอิทธิพลอย่างมากต่อการฟังเพลงของเด็ก เช่น ทรงอย่างแบด เขาชอบกันมากเราก็นำมาใช้ตอนเรียกร้องความสนใจหรือหลังจากทำงานเสร็จ ซึ่งต้องทำกิจกรรมในลักษณะของการเล่นด้วยกันระหว่างครูและเด็กเป็นการเล่นต่อเพลง เช่น ครูร้องท่อนแรก นักเรียนจะร้องต่อท่อนสอง แล้วร้องรวมกันจนจบเพลง เพื่อให้นักเรียนได้ผ่อนคลายอิริยาบถระหว่างการเรียนหรือหลังเรียนเสร็จ ด้วยยุคสมัยครูจึงต้องนำเพลงที่เป็นที่นิยมเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนเพื่อไม่ให้เกิดการเรียนนั้นน่าเบื่อค่ะ...”

(ศุภาพิชญ์ วุฒิสวัสดิ์, 2566)

เห็นได้ว่าเด็กปฐมวัยยุคใหม่มีบทบาทในการเลือกฟังเพลง ซึ่งต่างจากยุคเดิมที่เป็นฝ่ายรอรับข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษารวมถึงผู้ปกครอง อีกทั้งนอกจากจะเป็นผู้เลือกฟังเพลงเองแล้วนั้น ยังมีบทบาทในการนำเพลงเหล่านี้

ป้อนกลับเข้าสู่สถานศึกษาอีกด้วย ปรากฏการณ์นี้ทำให้สถานศึกษารวมถึงบุคลากรทางการศึกษาเด็กล้วนต้องรับมือและปรับตัวตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ครุชนครีที่มีประสบการณ์สอนผู้เรียนในช่วงวัยเด็กได้วิเคราะห์ถึงการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยสมัยใหม่ว่า

“...เพลงส่วนใหญ่จะได้กระแสมาจากตีกต็อก (Tiktok) เช่น เพลงทรงอย่างแบด (Bad Boy) เพลงไหม้แมชชีน เพลงवादไว้ เพลงเหม็นแสบ เป็นต้น ผม ในฐานะครุชนครีสังเกตว่าเพลงไหนที่มีการนำแร็ป (Rap) เข้าไปผสมในตอนเพลงด้วย เด็กค่อนข้างจะชอบ สำหรับในกรณีของเพลงทรงอย่างแบด (Bad Boy) ที่กำลังเป็นกระแสอยู่ตอนนี้ เด็กอนุบาลร้องได้อาจเป็นเพราะทำนองเพลงที่มีตัวโน้ตไม่ซับซ้อน เช่น ประโยคที่ว่า ทรงอย่างแบด แซดอย่างบ่อย โน้ตจะประมาณ โดเรมี มีเรโด พอเป็นโน้ตเสียงเต็มไม้ครึ่งเสียง เลยติดหูง่าย แต่ที่สำคัญเลย คือ ต้องไม่มีคำไม่สุภาพ ถึงจะได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองร่วมด้วย...”

(กิตติธเนศ เกษา, 2566)

จะเห็นได้ว่าสื่อออนไลน์มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยอย่างมาก และการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยยุคใหม่ในรูปแบบที่เด็กเป็นผู้เลือกเองนั้น ลักษณะของเพลงจะมีความต่างจากการฟังเพลงที่ได้รับการคัดกรองจากครูและผู้ปกครองอยู่บ้าง เช่น ในส่วนระยะเวลาความยาวของบทเพลง ซึ่งเพลงที่เป็นกระแสนิยมในแพลตฟอร์มออนไลน์นั้นจะมีความยาวมากกว่าเพลงปกติที่ให้เด็กปฐมวัยฟัง ทั้งนี้ด้วยเพลงเหล่านี้ไม่ได้ถูกประพันธ์ขึ้นเพื่อกลุ่มผู้ฟังในวัยปฐมวัย แต่กลับได้รับความสนใจจากกลุ่มผู้ฟังในช่วงวัยนี้อย่างมาก สะท้อนให้เห็นการเข้าถึงเพลงสมัยใหม่ที่เด็กปฐมวัยสามารถเชื่อมต่อกับช่วงวัยเด็กโตและวัยรุ่นได้ อย่างไรก็ตามยังคงมีจุดร่วมที่เหมือนกับเพลงที่ได้รับการคัดกรองจากครูและผู้ปกครอง คือ มีท่วงทำนองที่กระชับ สามารถเคลื่อนไหวร่างกายเข้าจังหวะดนตรีได้อย่างสนุกสนาน ซึ่งเป็นจุดเด่นของช่วงวัยนี้ที่ทำกิจกรรมผ่านการเล่นเป็นหลัก

วิเคราะห์แนวโน้ม

แม้ว่าการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยในยุคใหม่นี้ จะมีการเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากยุคเดิมอยู่บ้างในเชิงทางโครงสร้างและความสนใจในตัวเพลง แต่ก็ได้เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อพัฒนาการทางช่วงวัยแต่อย่างใด พบว่าบุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครองล้วนตื่นตัวและพร้อมปรับตัวไว้มุ่งเข้าหาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้เสียงเพลงเป็นเครื่องมือ ทั้งการนำบทเพลงที่เป็นที่นิยมในโลกออนไลน์ เช่น เพลงทร้อย่างแบด (Bad boy) เพลงใหม่แมชชีน เพลงวาดไว้ เพลงหมื่นแบ้ว ฯลฯ มาใช้ในกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อเสริมสร้างกล้ามเนื้อ หรือการทำกิจกรรมเรียนรู้ผ่านการเล่นเกมส์ โดยมีเพลงเหล่านี้ประกอบจะเห็นได้ว่ากิจกรรมการพัฒนาเด็กปฐมวัยผ่านการเล่นนั้นมิได้แยกออกจากกันแต่อย่างใด สอดคล้องกับการสอนดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff) ที่ใช้กิจกรรมดนตรีเป็นเครื่องมือในการมุ่งเน้นพัฒนาการของเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม เป็นการสอนดนตรีที่ลงมือปฏิบัติผ่านการเล่นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน กล่าวได้ว่ากิจกรรมดนตรีเป็นฐานรากสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีความคิดสร้างสรรค์และกล้าแสดงออก ซึ่งส่งผลต่อการเจริญเติบโตและพร้อมเรียนรู้สำหรับบทเรียนถัดไปในช่วงวัยเด็กโต วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ต่อไป

จากการศึกษารสนิยมการฟังเพลงของเด็กปฐมวัยยุคใหม่ พบว่าปัจจุบันเด็กได้รับข้อมูลอย่างเปิดกว้างมากขึ้น จากการที่เทคโนโลยีและสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันเด็กกลายเป็นผู้เลือกมากกว่าเป็นผู้รับข้อมูลจากครูหรือผู้ปกครอง ซึ่งการเลือกฟังเพลงก็เป็นอีกหนึ่งในกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย โดยช่องทางที่เด็กเข้าถึงการฟังเพลงมากที่สุด คือสื่อออนไลน์ ผู้เขียนคิดว่าปัจจุบันในยุคดิจิทัลดิสรัปชัน (Digital Disruption) นี้สื่อออนไลน์จะกลายเป็นช่องทางหลักในการเสพชุดข้อมูลของทุกศาสตร์แขนงในหลากหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความบันเทิง ธุรกิจ การศึกษา รวมถึงการศึกษาดนตรีเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวีระกิจ สุวรรณพิทักษ์ และสมชัย ตระการรุ่ง (2565) ที่ทำวิจัยด้านดนตรีศึกษาในประเด็น

เรื่องพฤติกรรมกรรมการฟังเพลงของวัยรุ่นไทย พบว่า ช่องทางที่วัยรุ่นรู้จักและเข้าถึง การฟังเพลงมากที่สุด คือ ช่องทางออนไลน์ในแพลตฟอร์มยูทูป (Youtube) โดยเพื่อนมีอิทธิพลในการแนะนำให้รู้จักเพลงและศิลปินมากที่สุด

อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาเคยมีงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมกรรมการฟังเพลง ของผู้ฟังในช่วงวัยมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงวัยรุ่น และช่วงวัยประชากรทั่วไป แต่ยังไม่พบในช่วงวัยผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ควรได้รับความสำคัญและกิจกรรม ดนตรีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสุขภาพของผู้สูงอายุได้ จึงควรศึกษาในช่วงวัยนี้ เพิ่มเติมด้วยเช่นกัน การปรับตัวของครูเพื่อปรับกลวิธีการสอนให้สอดคล้องและ ตรงต่อความต้องการของเด็กนั้น พบว่าแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความน่าสนใจ อย่างมาก คือ แพลตฟอร์มตามสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ที่บุคคลทั่วไปทั้งในฐานะ ผู้ปกครอง ครอบครัวที่มีเด็กอยู่ในช่วงวัยปฐมวัย ครูปฐมวัย และประชาชนทั่วไป ต่างเข้ามาร่วมกันแสดงความคิดเห็น และกล่าวถึงปรากฏการณ์วัยรุ่นพินน้ำนมที่ นำเสนอและขับร้องโดยศิลปินวัยรุ่นไทยวงเปเปอร์เพลนส์ (Paper Planes) ในเพลงทรกอย่างแบด (Bad boy) ที่กลายเป็นที่นิยมในกลุ่มเด็กปฐมวัย ผู้เขียน เห็นว่ามีอีกหลายปรากฏการณ์และกระแสทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อวงการดนตรี ทั้งในมุมมองของผู้ฟังและผู้สร้างสรรค์ดนตรี ซึ่งมีอีกหลายประเด็นที่น่าสนใจศึกษา เพิ่มเติมอันจะเป็นประโยชน์ต่องานทางด้านดนตรีให้พัฒนาองค์ความรู้เท่าทัน ต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อไป

บทสรุป

จากการเสนอบทความเรื่องรสนิยมการฟังเพลงของวัยรุ่นพินน้ำนม ยุคใหม่ ตระหนักได้ว่าความเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาในทุกบริบท ของสังคมไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ค่านิยม ความเชื่อ การศึกษา ความบันเทิง ซึ่งกระแสต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกออนไลน์ ล้วนส่งผลกระทบต่อผู้คนในสังคม ในหลากหลายช่วงวัย โดยปรากฏการณ์วัยรุ่นพินน้ำนมนี้เป็นหนึ่งในเหตุการณ์ ที่สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมกรรมการฟังเพลงของเด็กเล็ก หรือเด็กปฐมวัยยุคใหม่ ของไทยที่เปิดรับและเข้าถึงเพลงยุคสมัยใหม่ แม้จะเป็นเพลงที่มีกลุ่มเป้าหมาย

คนละช่วงวัยก็ตาม เป็นการตอกย้ำและแสดงให้เห็นว่าดนตรีนั้นไร้พรมแดน ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และเด็กก็มีบทบาทในการเป็นผู้เลือกฟังเพลงด้วยตนเอง ซึ่งแต่เดิมนั้นจะได้รับการปลูกฝังถ่ายทอดข้อมูลโดยผู้ปกครองและครูมากกว่า เพราะมาจากสถานการณ์ปัจจุบันที่โลกเข้าสู่ยุคดิจิทัลดิสรัปชัน (Digital Disruption) ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตมนุษย์ ปัจจุบันรวมถึงแนวโน้มอนาคตนั้นผู้คนในหลากหลายช่วงวัย ซึ่งรวมถึงวัยเด็กเล็กจะเข้าถึงข้อมูลสื่อในโลกออนไลน์ตามแพลตฟอร์มต่าง ๆ ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ในอีกแง่มุมเป็นสิ่งที่น่าสังเกตสำหรับกลุ่มผู้ผลิตสื่อบันเทิงที่ควรตระหนักถึงจรรยาบรรณผู้ผลิต เนื้อหาการสร้างงานอย่างสร้างสรรค์และเป็นหนึ่งในโลกเวิลด์ การพัฒนาสังคมด้วยสื่อบันเทิง รวมถึงกลุ่มผู้ปกครองและบุคลากรที่ใกล้ชิดกับเด็กที่อยู่ในช่วงวัยเด็กเล็กหรือปฐมวัย ที่ควรทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงและความชอบของเด็กยุคใหม่ ไม่ปิดกั้นหรือยึดติดกับกรอบแนวคิดของเพลงเด็กแบบดั้งเดิม ทั้งนี้เพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปฐมวัยไปได้โดยมีความเข้าใจเป็นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- กิตติ์ธเนศ เกษา. (ข้าราชการครูโรงเรียนวัดแป้นทอง (สามวาวิทยา)). สัมภาษณ์,
18 มกราคม 2566.
- ฐิติมา ชูใหม่. (2559). การเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย.
ว.หัวหินสุขใจไกลกังวล. 1(2), 18-33.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2532). รายงานการวิจัยเรื่องการรับรู้เรื่องระดับเสียง
ของเด็กปฐมวัย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพรัตน์ พานิชย์ยิ่ง. (2553). ผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของ
ออร์ฟี่ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับปฐมวัยโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. [ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ปริญญานันท์ พร้อมสุขกุล. (ม.ป.ป.). กิจกรรมดนตรีเพื่อการพัฒนาทักษะการคิด
เชิงบริหารของเด็กปฐมวัย. *ว.ดนตรีบ้านสมเด็จ*. 2(1), 59-74.
- แพง ชินพงศ์. (2552). ดนตรีเพิ่มพลังสมอง. (พิมพ์ครั้งที่ 7). สำนักพิมพ์
แฮปปี้ แฟมิลี.
- เมธิตา เปี่ยมสุวานนท์ และ โมไนยพล รณเวช. (ม.ป.ป.). *พฤติกรรมกาฟังเพลง
ผ่านยูทูปของกลุ่มเจเนอเรชั่น เอ็กซ์และกลุ่มเจเนอเรชั่นวาย.
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562. (2562, 30 เมษายน).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 136 ตอนที่ 56 ก. น.5.
- วารุณี สุกุลารักษ์ และวรรณอาภา หฤทัยงาม. (2562). ดนตรีและกิจกรรม
เคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย. *วชิรเวชสารและวารสารเวชศาสตร์
เขตเมือง*. 63(3), 203-208.
- วีระกิจ สุวรรณพิทักษ์ และสมชัย ตระการรุ่ง. (2565). พฤติกรรมการฟังเพลง
ของวัยรุ่นไทย. *ว.ดนตรีรังสิต*. 17(2), 118-131.

- ศุภาพิชญ์ วุฒิสวัสดิ์. (ครูโรงเรียนนานาชาติฮีทฟิลด์ (Heathfield International school)). สัมภาษณ์, 25 มกราคม 2566.
- สุกรี เจริญสุข. (2541). *คู่มือการอบรมครูชูชูกีและการเป็นครูชูชูกีขั้นต้น*. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *แผนพัฒนาเด็กปฐมวัย ในคณะกรรมการนโยบายการพัฒนา เด็กปฐมวัย*. พริกหวานกราฟฟิก.
- สมพันธ์ วงษ์ดี. (2554). *เอกสารประกอบการสอน วิชาหลักสูตรและการสอน ดนตรีศึกษา*. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ.
- Sportsman, E.L. (2011). *Development of Musicianship and Executive Functioning Among Children Participating in a Music Program*. [Doctoral Thesis, University of Michigan]